

הבניה הציבורית הוקפאה

אך עשרות בתיקולנוע עומדים להיפתח בקרוב

מי אמר שיש משבר בענף הקולנוע בישראל? לא דוברים ולא יער. העובדות מצביעות על ההיפך הגמור. בבקשה לשפוט: לפני שבועיים נפתחו במרכז קניות חדש, ברמת-גן, ארבעה בתיקולנוע חדשים, מורניים, מפוארים, אחים קטנים למישפחת רבי-חן ה' נושאים את השם רבי-גן. מוקי גרדינגר, מנהל תיאטרונת ישראל, השקיע בעסק יותר ממיליון דולר. כדי לעשות מעשה כזה, צריך באמת להאמין בעתיד הקולנוע. וזה הכל? מה פיתאום. כיו באוגוסט פותח שע- ריו מחדש קולנוע לימור בתל-אביב, עם סרט

זמרת-שחקנית מאדונה היא לא באה לפתיחה

בשם סוזן סוזן. מישפחת שובם (שבעה כוכ- בים) שקיבלה את הקולנוע לידה, השקיעה חצי מיליון דולר כדי לשנות את תרמיתו: ביטלה כיס- אות, שינתה זווית-הקנה, החליפה מסך ואפילו הזמינה לאירוע את סוזן זיידלמן בימאית הסרט. שעה שמאדונה רק שלחה תמונות, מי שפחד מפני העתיד, אינו עושה כדבר הזה. ומה בקשר לרשת גולדגלובוס שהיא כיום כבר הגדולה בארץ? קולנוע המריבה היכל, שבי- פתח-תיקוה, עומד להיפתח מחדש, כשהוא מציע שלושה אולמות, במקום אחד. התוכניות לפיצול בתי-ארלוזורוב לחמישה בתיקולנוע וקולנוע תל-אביב לשישה אולמות, עם גשר עילי שיק- שר בין השניים, מוכנות כבר מזמן, ומחכות

בלי

כיפה אדומה

זאב אמריקאי בלונדון (החוויה הישראלית, תל-אביב, ארצות-הב- רית) - ג'ון לאנדיס רוכב שנית. ליתר דיוק, הוא כבר רכב לפני ארבע שנים, ורק עכשיו הגיע לישראל. זאת אמורה להיות פארודיה, ואולי מחווה, ואולי נסיון לחדש את אופנת סירטי-האימים על אנשי-זאב, בליווי קריצות, בדיחות והפחדות למיניהן. שני צעירים אמריקאיים, המטיילים באנגליה, נתקפים על- ידי איש-זאב. אחד מהם, השני הופך בעצמו לאיש-זאב. אבל להבדיל מאחיו לצרה, בסרטים הישנים של הוליווד, הוא ער מאוד לבעייתו הנוראה וסובל יסורים נפשיים חמורים, כשה- זוועה מתגלה לו. יש בסרט אחות רחמניה הרוצה לעזור לו. במיטה ומחוצה לה, ויש בסרט הרבה נשמות תועות, שהומתו על-ידי איש- הזאב ולא יזכו למנוחה עד שאיש-הזאב לא יוציא את נשמתו. הנשמות התועות הללו הן תוצאת עבודת מלאכת-מחשבת של איש-האיפור ריק בייקר, המצליח להמחיש את בשרם המרקוב בצורה ממשית עד כדי כך, שהצנחה כמעט עולה באופן של הצופה.

הסרט מדלג כל הזמן בין הפחדות להצחקות. כאשר השיאים הם מצד אחד, המיכתו לפני המצלמה של הגיבור לזאב, ומצד שני, שיחת-חולין שהוא מנהל עם קורבנותיו לשעבר - עתה הם רק נשמות בגוויות מצחינות - כאשר כולם ישובים יחד בספסל האחורי של בתי-קולנוע המציג סרטים

נשמה כושית

ממוזגת

הדראקון האחרון (מוגרבי, תל- אביב, ארצות-הברית) - עוד מלפ- פון אחד לקיץ, הפעם, תערובת של סירטי-ידיאן עם סרטי-קאראטה. מין הרכבת זנים מוזרה שעוד לא המציאו עבורה כינוי מתאים.

זהו סיפור על טמבל כושי סימפטי, שהוא אמן קאראטה מאין כמותו. אבל אינו מודע עדיין לכישוריו האמיתיים. הוא נשלח אל תוך העולם הגדול על-ידי מדריכו המפוכח, ושם הוא אכן לומד להשתלב במהירות. כשהוא עושה סדר, תוך כדי כך, בהארלם המנועה, ראשית, הוא מחסל גונסטר רשע המנסה לדחוף בכוח את האשה שאיתו למיצע-הפיזמונים. הוא מכה בריון שחור המתייחר בתואר "השוגון של הארלם", וכובש את ליבה של מגישת תוכניות-פיזמונים בטלוויזיה, כשהוא מציל אותה מגורל גרוע ממוות.

הכל מוגש כפארודיה, לראיה, דיאלוג לדוגמה: המדריך של הגיבור ארוז מזוודותיו, הגיבור התמים שואל אם רבו יוצא למיזרח לחפש את התבונה העילאית, ואילו האיש, גם הוא כנראה טמבל, עונה ברצינות גמורה שהוא רק נוסע לפלורידה לבקר את אמו, בבית-זקנים.

הומור מן הסוג הזה, בתוספת קטעים מתוך סירטי ברוס לי, שהוא אלילם של כל אבירי הקונג-פו, בעולם, והעלילה המימית נועדו אך ורק לשרת את 22 הפיזמונים המוגשים כאן בדחיסות גבוהה, חלקם בצורת סירטי-ידיאן מוקלטים.

דיוויד נאוטון וגני אגאטר: הכבשים ברחו

פורנוגרפיים. סצינה שבה איש-הזאב מתעורר בבוקר, בדמותו האנושית, כשהוא עירום כביום היוולדו, בתוך כלוב- הזאבים בגן-החיות, גם היא נזקפת לזכות לאנדיס. הבעיה היא שבין ההברקות יש הרבה מאוד צלולואיד- סרק, זה אומנם קורה ברוב הסרטים של לאנדיס, ולכן איכותם נמדדת בתכיפותן של ההברקות. כאן הן אינן ממהרות זו בעיקבות זו, וככל שהזמן החולף ביניהן ארוך יותר, אפשר להבחין בבירור רב יותר בטיב המילוי.

וניטי - מצעד הפזמונים יותר טוב

אחרים בצורת סירטי-ידיאן שבהקלטה, ועוד אחרים כמוסי- קת-רנץ או סתם קישוטים. ואין זה פלא, כאשר מפיק הסרט הוא ברי גורדי, מלך-מלכי המוסיקה השחורה באמריקה, בעל חברת מוסיקה, שממנה יצאה הבשורה של הנשמה הכושית למיצע-הפיזמונים. היתרון של כל התעלול הזה הוא, שמרוב טיפשות, הוא כמעט מצחיק, חוץ מזה, לא צריך בכלל להתאמץ בצפייה, ואין צורך לזכור מאומה אחרי שיוצאים מן הקולנוע.

רה, איראפטר לשכנע קהל לצאת מביתו למקום גרוע יותר.

תדריך

חובה לראות

תל-אביב - אמאדאוס, דמעות של שתי- קה, המעבר להודו, קאוס, העד, לחיי אהבו- תינו.

ירושלים - אמאדאוס, העד, שיער, חיסה - דמעות של שתיקה, בלידי ראנר.

תל-אביב:

*** קאוס (גורדון, איטליה) - ארכי- עה סיפורים של לואיג'י פיראנרלו על מולדתו, סיציליה, ספוגים באהבת-אדם ומעובדים בכיש- רון ובדמיון רב על-ידי האחים טאוויאני. *** לחיי אהבותינו (מוסיאון, צרפת) - דיוקנה של מישפחה מתפוררת, על ליבטי- ההתבגרות של הבת ומשבר גיל-המעבר אצל- ההורים, מוצג בחריפות חסרת-רחמים ומשכנעת מאוד, על-ידי הבימאי מוריס פיאלא.

*** העד (אורלי, ארצות-הברית) - בלש מסתתר מפני חבריו לעבודה, הרודפים אחריו, בתוך קהילה של כת-נצורית הרוחה כל- גילוי של אלימות וכל צורה של מורניזציה. מותחן יוצא-דופן של בימאי יליד אוסטרליה, פיטר ויר (גאלופול), עם האריסון פורד בתפקיד ראשי.

לאישור העירייה והוועדות השונות, שכידוע עוב- דות קצת יותר לאט מגולדגלובוס. כעתיר הקרוב עוד יותר צפויים שני בתי-קול- נוע נוספים בשם לב (מס' 3 ומס' 4), הפעם של יצחק שני, גם הם, כמו לב 1 ו-2, יהיו בקומה העליונה של לבדינגגוף. המחיר: 700 אלף דולר, ואילו בקומה התחתונה עומד רודי שפירא לפתוח שלושה בתיקולנוע. המחיר: מיליון וחצי דולר- רים, לא שקלים.

חורה לתיאטרונת ישראל: בתוך חודש- חורשיים הם עומדים להנך שני אולמות חדשים במיגדל-הנביאים בחיפה (מישפחת גרדינגר היא עד היום חיפאית, גם אם עסקיה הם כלל- ארציים): הם עומדים לפצל את קולנוע ארמון הישן לארבעה או לשישה - עדיין לא הוחלט סופית - ומתכננים שלושה בתיקולנוע חדשים על הכרמל. בינתיים, ימשיכו את שיתוף-הפעולה עם דודי עזריאלי, שהקים את מרכז-הקניות קניון ברמת-גן, גם בקניון הבא, המתוכנן בנתניה, שמורים כמה בתיקולנוע לתיאטרונת ישראל.

וכל זה רק על קצה המזלג. אמנון גלובוס, מנהל בתי-הקולנוע של גולדגלובוס, הודיע שהחברה שלהם עוסקת אך ורק בסרטים, ומשום כך היא חייבת לדאוג שיהיו בנמצא מסכים אשר יעמדו לרשותה, ותמשיך באותו הכיוון. מוקי גרדינגר מאמין בקולנוע, וחוז מזה הוא טוען שאין דרך אחרת. מי שלא מתחדש, ייעלם במה

בימאית-אורחת זיידלמן היא באה לפתיחה